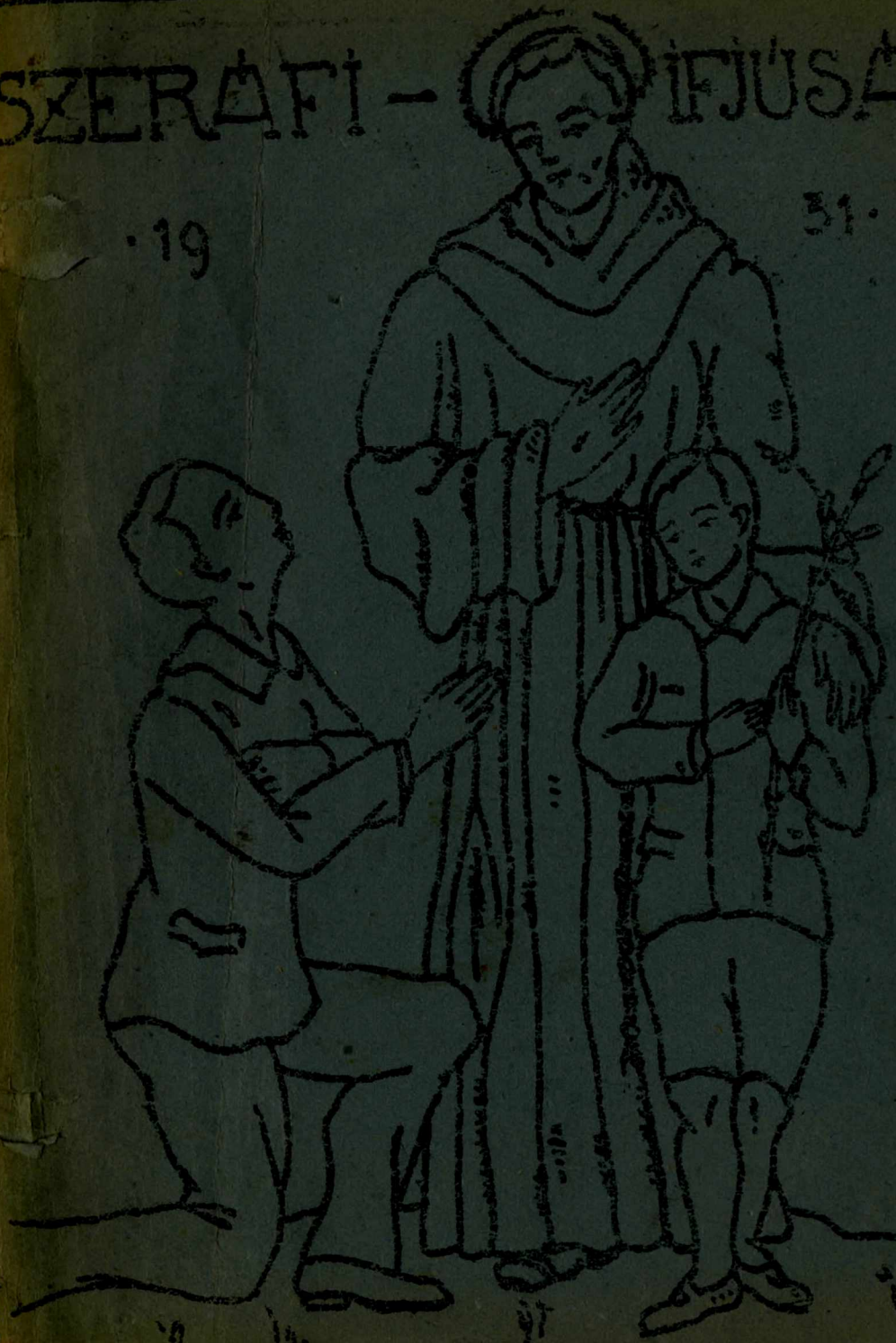

SZERÁFI - IFJÚSÁG

19

31.

19

14.

47

11

Szerdai Ifjúság

v. évf. II-III. SZ.

Szent Erzsébet,

Isten szeretetének szépséges csodája vagy
Amulós szemmel vizsgáljuk Telked mérhetet-
len mélyeit. Emberi ész önmagában nem
lát föl képed. Titok vagy életed minden sze-
kában.

Megfeszíthetetlen elmélyülő imás telked a
paraszti várkapolnában...

Ki magyarázza meg szeretetednek nagy
cselkvő rejét már 4-5 éves korodban?...

Ki fejté meg 15-éves fejedelmarszongi kö-
telességérzetet?...

Csodás prófét a szenvedéseid idején?...

"...szokádó" + miniatúrák ami nem

Isten

szek mind titkok, mi a hitzemével
nem nézi b. életedet, - mert általa, fényénél
minden lehető, világos.

Imádkozni tanítasz már mint gyermek,
 hogy eget taníts keresni, teremteni földi zarándoklásunk utain.

Isten ajándéka vagy a köz világnak.
 Kőszákká váltortatod a földi kenyeret az ég számára, hogy kenyérré váltortathasd azokat szász és erőszerezem a nélkülözések idején.

A léha és könnyelmű ma emberét életed zarándokos példájával neveled rá a kegyelmei tényle: lehetünk, jönnek melegsivűnek... semmi az ellentétes, ellenséges emberek között is, csak akarni kell.

Ha Jézus az örök, akkor még a halál, a kiűzetés, az esztendő nyomor is dicsőséggé válik a számmunkra. Te Drumot zengő hőökké tesz bennünket.

Sz. Erzsébet, 700 éves dicsőségéből tekints reánk és segíts, hogy mi is megismerjük szeretni, de segíts arra is, hogy másokat is erre tudjunk nevelni.

P. Magister.

Szent Terenc leánya

Elho léptünk ki Szent Antalnak, a nagy és lilómos lelki Patronusunknak jubileumából már is egy újabb örömmünnepiünk van. Ünnepejünk Magyar-ország fényesen tündöklő csillagát, a holdas Szent Terenc és a szégyen, megtépett Hungária nagy leányát: Szent Erzsébetet.

Habár ő nem vitt véőhez világraszóló tetteket, mégis kevesen vannak, akik oly hatással volnának az emberiségre mint ő. Szűz Assisiből kiáradó fény sugarának, azt lehet mondani ő volt a női példaképe. Szent Terenc szebbnél-szebb rózsákat ültetett Szent Erzsébet lelkébe és ezek a rózsák kinyílltak és most illatjukkal szarasztyák a földet.

Szent Erzsébet a legnagyobb szentek egyike az erények legszebb virágos kertje ebben a

keretben egyformán nyíllik és illatozik minden terem, mert Szent Erzsébet a keresztény tökéletességnek a legmagasabb fokán állott.

A könyörületeség az öntudattal jelentkezett nála. Már kisgyermek korában a vár kapujában levő szegényeknek kenyéret osztogatott, később pedig a ruhárait is odaadta a nyomorúknak, hogy enyhítse fájdalmukat. Az általa minden addig valószínű művészeti fejlesztett. Még a szegényeknél is jobban szerette a betegeket. Kimosogatta és megcsókolgatta a sebeit, s mint irgalmas samaritánus egyformán kiterjesztette szeretetét minden betegre.

Ebben akarta legjobban követni Umbria nagy apostolát, mert amint tudjuk Szt. Ferenc is a betegek iránt volt a leggyónóselebb. És amint Szent Ferenc bekötötte és kimosogatta a testi sebekkel a lelki sebeket is hasonlóan ő is.

Ugyanezért Szent Ferencet követte abban is, hogy lelke derűjét nem takarta el még a leg-

nagyobb megpróbáltatások idején sem. Mikor kiüzték a várból nem sirt mint zenge nő, panasza nem nyitotta ajkát, hanem dal felelt rajta és örömtől repeső szível inokelta a „De Deumot”, hogy az Isten a szenvedése miatt tónak találta.

Életprogramját a pára mondatban fejezte ki „Türelemmel és örömmel kell szenvedéseinket viselni, mert olyanok vagyunk, mint a nád, mely a patak partján nő. Mikor a víz meledagad és a patak kiárad a nád meghajlik és elvonnul fölötte az ár, de kárt nem tesz benne. Mikor aztán a víz medrébe visszatek a nád fölegyenesedik és tovább nő. Ugy kell nekünk is egyszer-mászor megfajodnunk, hogy aztán még nagyobb örömmel egyenesedjünk föl.”

El szeráf lelkiület egészen áthatotta lelkét és Izsai hű képvisárává formálta és rendkívül boldog volt akkor, mikor ruházataiban is hasonlíthatott Szent Példaképehez és

annak kopott köpönyevét viselhetné vállain.

És az örökké derűs ferences szellem egy, hitélyesedett rózsát adott a földnek egy rózsól
Luzsomégy esztendő alatt, melynek kellemes il-
latai körterítette az alkábult fejeket.

Írjuk meg azt az illatos rózsát, a ma-
gyar király leányát Szent Ferenc aláratos
ntoséban. Szívjuk magunkba felkenek illa-
tát, a ferences szellemét.

Szeressük a szegényeket, mint Erzsébet.
Segítsük meg őket imáinkkal és cselekedeteink-
kel, mert azt mondja az Úr: "Bármint csele-
keztek egymás a legkisebbek közül, azt nekem
teszitek." Legyünk igazalmas szívűek, mint ő
és szeressük a betegeket, az emberek beteg-
ségeit. Mossuk tisztára arukat a bűn
szennyétől és próbáljuk rajuk a férfi szere-
telünket.

Tanítsuk meg őket az evangéliumi é-
letre, ferencesen készülni a halálra és da-
losan viselni a szenvedéseket, mint Szent

Ferenc és Szent Erzsébet

Lebegyen előttünk, hiszen ő is magyar volt
és Szent Ferencet követte mint mi.

Füzér István

v. o. t.

Szt. Erzsébet.

Te, a szomorú magyar égen,
 Mint tündöklő csillag ragyogsz,
 Mlévítva a sötét éjben:
 Folyton felénk, s ránk mosolyogsz

Te, a magyar tölgy nemes sarja,
 Te lettél a nyomorúnak
 Szerető anyja, védőangyala,
 S könyvtörője a sírúnak.

A koldús szűke áldja neved;
 A nyomorúk, a szegények
 Mind elcsérnek, mind áldanak Téged;
 Hogy gyöngy kerred rajuk tetteid.

Szép magyar rózsá, te idegen
 Honban éltél s illatoztál,
 Tőlünk távol a messzeségben:

Ott, hol a nap a földre száll.

Kezís szívünk oly közel ér, -
 Simánk hozzád reményel száll,
 Mert honi kertünk bája ékes
 Es mert te is, magyar voltál.

Szelelyt szerető meles szíved,
 Kély követte Terenc útját, -
 Úgy elbájos, úgy elmerengő,
 Szerelmü vonz az ég Urát.

Hozád meggyünk hát sz Erzsébet,
 Simás szívvel kérünk Téged:
 Emeld magasra szemünket,
 Sints belénk szebb, kiesőbb élet,

Hogy Terenc nyomán hűven járjunk
 Szerele a szegényeséget,
 Sorokké' zenéje dalos ajkunk
 A frences bekosséget."

Hoss Pál

Szent Erzsébet kiűzetése.

Hidaso téli szél, süvöltött Wartburg várán
át melyben Erzsébet magyar királyi család-
ból származó prvegy utolsó bráit éli, a vár
egyik meleg próbájában.

Egy teremben rokoni gonosztervet forral-
nak, és prvegyen maradt fejedelemső, Er-
zsébet ellen. Nem gondolnak arra, hogy mily ogya-
lázatos tetteket követnek el, midőn télnek ide-
jén, arra az elhatározásra vetik magukat,
hogy télnek idején kiűzzék Erzsébetet kis gyer-
mekeivel. Az prvegy a hír hallatára elmegey a
várközpontjába és kéri az Úr Férust, ostromolja
az és Urát, nőért a megaláztatás elviselésére.

Magyost arcal összeszedi ruháját, anyai
szívvel és gyermekei sorsáért aggódik, akik
más gyermekek ésszel nem tudják, hogy mi tör-
ténik. Lassan elindulnak.

Csikorgó a kapu kilincse, mintha pratusá
Ur nőt utoljára, aki exen a kapun már.

sokszor át lépett valahányszor irgalmasságot
 cselekedett a nyomorúkkal. A fűszen hullott
 hó is fájdalmasan csikorog, csak a gonosz
 szívű rokonsz nem sírják az igazságtal-
 lanul elbojzolt orvogyt...

A sikos úton haladva, még egyszer a cseu-
 des várkapuába száll gondolata, az Úttól
 újra búcsút vesz, mert tudja, hogy csak Ő se-
 gíthet rajta. Aztán lassan a közeli városkába
 Eisenackba megy, hogy szállást keressen gyer-
 mekei számára. Mintán meheren lép a ma-
 gasról, ismét csendes imát rebeszja; né-
 hány helyen kopog, de hiába. Mindenütt
 visszautasítják, mert sógora kijelentette, hogy
 rossz néven veszi, ha valaki befogadja Ersébet
 asszonyt.

Így beesteledik, a városban itt-ott fény
 szücsök ki. A hó sűrű pelyhekben hullóval, a
 szél már veszté erejét, nem sokára hó borít
 mindent. Ersébet kis árnyával leül egy kö-
 padra. Gyermekei sírnak, hulló könyvek
 orcájukra fagyva. Az orvogy szomorú szív.

294
vel néni gyermekeit, a gyer világosságánál, amely
egy közeli lakásból jön. Nem iszolódik Istent
ellen, csak fájdalomosan felsóhajt: „Uram, le-
gyen meg a te akaratod, tegnap még fejede-
lemű voltam, magaménak revertem vá-
rakat, s ma nincs semmi.”

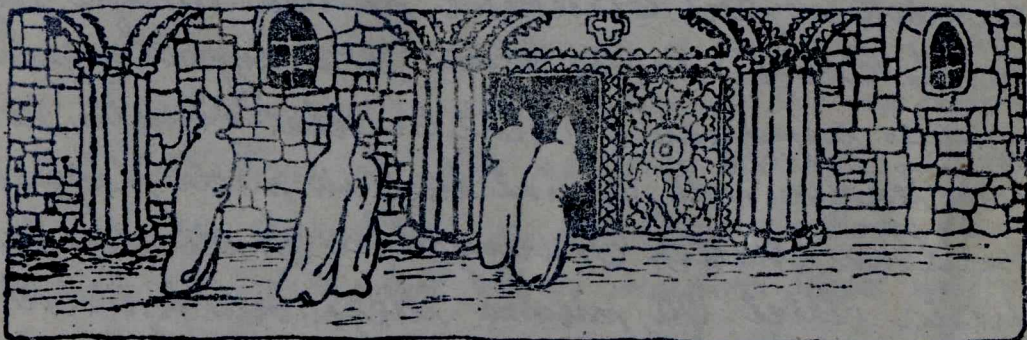
Az idő már ijfélfelé halad, az öregey föl-
kel a hideg köpadról, gyorsabb léptekkel egy
reverte lakhoz megy. Zörgöt a rozoga ajtó
némsokára előjön a szerzetes. Ersébet csak
sorra kéri, hogy gyermekeit vegye magához az
ijre. Az öreg szerzetes elfogadja őket. Az ör-
vegy pedig meköszöni a szivesébet és siet a
frances kolostorhoz. A zárdá kapujához érve
zörgöt. Ahmint a portás testvér megpillantja
a fejedelemtől, aronnal jelenti a guardia-
nak, hogy hívják valaki. A guardia fölkel ke-
mény fél helyről és siet le megnézni az ily
keiső látogatól. Ahkor látja, hogy Ersébet,
hirtelen ért se tudja, hogy való-e vagy álom.
Az öregey pedig belép, meköszös arcal kéri a
guardiant, hogy Te Deum-ot mondjanak.

A szerzetesek szívesen vonulnak a templom szentélyébe. A nagy ajtót is kinyitják, ha valaki be akar térni bejöhessen.

Itt majd megszólalnak a harangok, búgó hangjukkal imára hívják a buzgó híveket. A hívek csodálkoznak az ily korai harangozás miatt. Nem sokkal ekkor elkerdik a szerzetesek a Te Deumot inkelni; a harangok egyre hívják a híveket és megasztalják az Istent.

Ersébet elfelejtve minden megaláztatás, térdelőn állva arccal kezébe temetve halált ad a Teremtőnek, hogy végre igazán követelheti megalárott Krisztusát.

Benyók Antal
v. c. tan.

Szent Erzsébet

(Beszéd)

Kezves Testvéreim!

Ha elgondolkozunk az emberiség történel-
mén és végigtekintünk az elavult, megsemmisült
kódexeket, látni fogjuk, hogy egy nemzet sem mu-
tathat fel egy családjából annyi szent királyt és
királyleányt, mint a mi keresztény múltja ma-
gyar nemzetünk.

Adott az Istenünknek, az annyi szenvedett,
annyi bajt, nyomorúságot látott magyar ha-
rónak Szt. Istvánt, Szt. Imrét és Kászt, akik
Európa magyarai közt is az első helyen állnak
és adott egy Szt. Erzsébetet, akinek alakja leg-
tündöklőbb magyar felénk a magyar szentek
glóriájából. Szent Erzsébet - Endre ki-
rály leánya volt. Amint tudjuk már négy évszázad
koraiban elutaztunk Thüringiaába és ott élte le
tisztá életét. Ott, messze idegenben fejlődött
sz a tisztá lilipmorál. melyet se be nem

mesekölt, se le nem tört a fény és a pompa,
mely őt körülvette, homenn midrad egyenes, szű-
rtizta fehér, mint a frissen esett hó. És azt a
lelki szüzességet megőrizte egész haláláig. Tisz-
ta volt a lelke mikor anyja lett, tiszta, mikor
örvegy és tiszta szenvedései és fájdalmai között
is.

És ez az tiszta lélek tetszett meg az Úrnak,
hogy kiválassza jegyesének, hogy tiszta lelkében
az Isten lelke világosan és zavartalanul ra-
gyoghasson, mint a napsugár, a harmatesépp
Erzsébet azt hamar észrevette és igyekezett az
Úrhoz közelebb jutni, az Urat mindjobbán sze-
retni. Szereti az imádságot, szereti a templo-
mot, szeret úgy járni, hogy a szentek Szent-
jéhez közel legyen, hogy játek közben igyessen,
észevétel nélkül megéokolhassa a templom fa-
lát. Sajátságosan tudott öntudatos kapaso-
latot letesíteni a lelke és Isten között. Ez az
öntudatos kapcsolat, a szinte Istenben élis
váltotta ki lelkéből, hogy mikor férje, Lajos
elesett a keresztis háborúban, mikor maga

elött látta árva gyermekeit, mikor mindenki eltaszította magától, meg a családi vagyomásból is kitérték ipen azok, akiknek vélemlé-
 ellett volna, akkor a magyar király leánya
 sinek islejen fázó, éhező gyermekekkel Fe Dew-
 mot, hálát tudott zengeni a Nagasságbelinek,
 hogy Flozra hasonlított lehetett, mert ő is, mint
 a kis Fesus Betlehemben, mindenkitől elhagyat-
 va istállóban tölthette a korácsont.

Lelekében korán megnyilatkozik a jószág
 a szenvedő emberek iránt. Mindennyikben
 a Fezesét látja is kötelességének éri azokon
 segíteni. Szent Ferenc Styáknak nemcsak
 ruháját öltötte magára hanem átvette az ő
 mély szerető szívét is. Után a Ferenc Styák
 örök derűben ragyogó, dalos lelkét. Erzsébet-
 nek is a lefőbb vágya volt segíteni a szoci-
 algyekes. Az éhezőknek ételt adni, a fázókat
 palástja alá vonni is mindenkinek édes-
 sanyja akart lenni.

Egyik napon Hartburgi várban nagy ün-
 nepségre készültek. Este akarták megtar-

Tanul art a szokásos ünnepséget, amikor az egész királyságból összegyűjtenek a költők, hogy kiemeljék art az új költőket, melyet, a fejedelmek asszony tesz annak a dalnoknak a fejére, aki a legjobb költeményt írta. Ezen a napon, amikor Erzsébet a palotába érkezett, találkozott egy szegény koldússal, kin már alig volt valami ruhádorab, arcán is meg-
 látszott a sok szenvedés és nélkülözés. Erzsébet nek megadta rajta a szive és mivel mást nem talált odaadta ünnepi hermelin palástját. Este, amikor aludni akar, jut eszébe, hogy nagy bánat esmét magának, mert az ünnepi palást nélkül nem jelenhet meg az ünnepen. És a szolgáló, aki erről mit sem tudott Erzsébet szeme láttára visszavet a szegénynek adott palástot a szekérből. Ekkor felismerte a koldúst, hogy az Úr Jézus volt. Ettől kezdve nem törvöl a szegényekkel, hanem ahol tudja ott segít. Kórházat építet, hol maga ápolja a beteget, összegyűjti az elhagyott árvaakat és tanítja őket. Világosan is elevenen működött lelkiében a

kegyelem, mint a tavaszi idő egy kis kertben
 lelke a kegyelem melegéje volt, melyben az
 Isten szeretetének melege éltette meg azt a sok
 jót, amit tett.

Óhólvos Testvéreim! Az emberek a kiváló
 társairól emléket szoktak állítani, hogy em-
 nek örökké legyen köztük és példájuk előttük
 legyenek. Állítsunk mi is Szent Erzsébet szíve-
 ről egy örökké fennálló emléket, hogy példás
 életét szemünk előtt tartva Szent Terence
 példái lehessünk.

Gyula Béla
 u. o. tav.

A vásár.

A nap sugarai téperott forrányokra ragyogtatják a vidéket bebukoló ködfátyolt, s a szembe tűnő hegyeket aranyosan vibráló színárba öltöztetik.

A lóci, rimóczi, vasványi s balasragyarmati úton tarka csoportok tűnnek fel. Tűnét bégetés, omnit lönyerítés és malacnívítás hallatszik. A sokféle hangot egy morajló koncertbe olvasszja a dudörögő kocsizócsés.

Édesanyám és én az ide-oda csavarogó útakon szapora léptekkel megyünk végig, s nemsokára szemünkbe tűnik a vásártér zöld párisitos szőnyege. Édesanyám a vásártér elején csakhamar próbaered néhány ismerőssel s én exalatt a sorompónál elnétem a befelétülő tömeget... Elöttem éppen néhány szép süldőt hajt el egy fiatal asszony. Utána egy egész csapat bárány jön, hangos bégetéssel kö-

vetve a kolompoló, veréit." Most hirtelen szét-
nyílik a nyüzögő menet is utat enged egy
kocsinak, melyhez egy felig megvadult, szép,
erős, sötétbarna ló van kötve. Szaja habrik, s
toporékolva rángatja a kocsit hátulját. Most
a figyelmelem egy özönnyörű, hatalmas nővére,
vad tekintetű bikaalakú alak, melyet né-
hány ember vezet nyájára, óvatosan. Feje
lábaihoz van kötve is orrában vaskarika
fénylik...

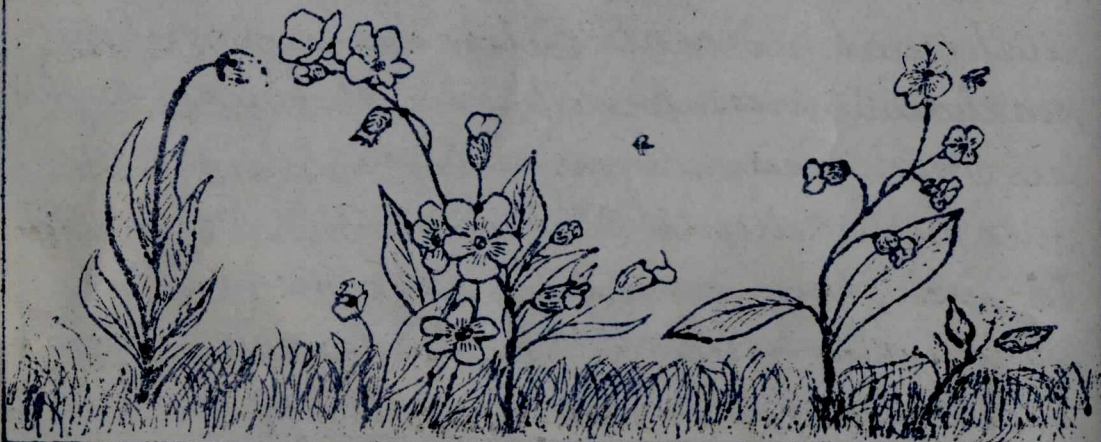
Tovább nem nézhetem a beözönlő tarka
tömeget, mert édesanyám int, hogy kövessem.
A vásártér tulsó felére megyünk. Itt végő-
rülünk a kocsik halmaróin, s megyünk a
sertés-táborhoz... Két járában áll a vásár.
Tunét is, orrát is, hangos alkudorások hal-
latszanak. Itt egyik jobban magasztalja a
saját jószágát, mint a másik, a másik pe-
dig lekicsinylően intenek. Itt valamelyik
szó meztudott szjermi az aruló bácsival
vagy nővel, homosz kézesattanás jelzi, hogy
kés az alkú. Itt egy-egy megyünk isles-

anyámmal nagyon megtetszik neki két
 fiatal, barna színű püldő. Nézegeti egy darab
 egy a kukoricát ropogtató állatokat, s aztán
 oldalfordul a mellettük álló galó asszonyhoz
 „Mennyibe kerülnek ezek az állatok, jó asz-
 szony?” - „58 P-be!” - „Né mondjon ilyen magyot,
 hisz ennyiret dísznöt lehet venni, nem pedig
 püldőskéket! Hozza ide 50-ért!” - „Nem adom
 én, - pattozta az asszony - inkább hozzáveszem.”
 - „Hát akkor miert hozta ide őket? Kintogat-
 ni?” - „Eladni, nem mutatni!” - „Noha el-
 adni hozta, akkor csak árulja tovább!”
 Ezzel eddesanyám megfordul, s tovább megy.
 Én utána megyek. Egy-két helyen meóál-
 lunk, s megkérdezzük néhány szemérvől
 mának az árát. Eddesanyám azonban
 csakhamar visszafordul, s az előbbi asszonyhoz
 tér. Ittől messziről megszólítja: „Né, jó asszony,
 még nem keltek el?” - „Még nem.” - Meggondol-
 ta már, hogy mennyiret adja nekem? - kér-
 di anyáim. - „Még 50 P. az utolsó ára.” - „Né, az-
 monoha anyáim - alkodjunk meg. Én adok k

magának 53 P-t. - "53 P-ét nem adom" - "Hát
nem akar engedni az 55 P. böl??!" - Sz. sz.
szeméig gondolkodik, aztán elszántan mond-
ja: "Nem bánom, 54 P. a végleges ára!" Edes-
sanyám szintén eltöpreng, aztán lassú mel-
tósággal mondja: "Akkor hát adja role a
paksut!"

Az alkú kész. A marhalevél átírását
csinosanyám gyorsan elintézi. Aztán kifre-
ti a pildók irát. Majd kukoricát vesz a
kerébe, s arral cs. j. a két barnát hazafelé,
az új otthonukba.

Miss Pal
IV. o. t.

Karácsonykor

Hedves Fesztiválm!

A mai napon a szeretet hófehér angyala leszállt a földre, megpergette az emberi szívek hűzait és azoknak csengő hangja egy dicsőítő melódiában hatolt fel a szeretet szárnyán az ég felé. Elrengi a kálannat a magasságbeli Is-temet, ki megadta az ember Uolvét.

A természet is mintegy tudomást vesz, hogy egy fenséges pillanatot következik. Kopott, hétköznap barna ruhója helyett hófehér pelymes palástot ölt magára és jímepi ruhában fogadja a földleszállott szeretetet, a drága kicsi Jézust. Őa megijjognak és meglágyulnak az emberi szívek és meotelnek nyermekkedés, melegséggel. Örömteli béke honol az egész földön. A szalma-tető's kicsi kunyhók és fényes paloták lakói egyaránt örvendeznek a fényes karácsonyfa tö-rében a magasztos jímepnek.

Minket is a szeretet forrás köteleire tűz es-
 zent estén, amikor itt összejöttünk a betlehemi
 Kisdud jászolya előtt. Ha kimerünk a szegényes
 szalmas jászolyra is szemléljük a benne nyugvó
 Kisdudot, egy csodálatos esemény táru lelki sze-
 meink elé. Látnak ragyogó fényességében iszva az
 egyszerű istállót, amint az angyalok kilenc ka-
 ra dícsőítő plóriával a világ Megváltóját. Mely
 csodálatos tény! Az égi Király barmok istálló-
 jában volt emberi testet magára, hogy eltörölje
 összeülünkétől örökös bűnünket.

Egyesült tehát csodálatos módon az is is
 föld, a sötétsejben szimpláló ember elé. Itt meo-
 nyillik a finjes Szegényország. Ez a fenséges jelenség
 eltörölhetetlenül arany betűkkel van belevésve
 minden ember szívébe, mert a betlehem is
 tállót körülvevő fényesség belevilágított az em-
 beriségi lelkébe. Tudhatára íbrenél az ember, hogy
 a világi boldogság csak a földi élet után ker-
 dődik. Ezért oly meleg is feledhetetlen kedves
 ünnep a mai nap minden embernek.

Különösen örvend a mi szívünk, ha rá-

gondolunk arra a másik csodás karácsonyi
misteriumra, mikor az istállóban született sze-
gény Krisztust az Ó bánglelkű apostola Szt. Terenc
tartotta karjain, amint Greeciában felhangzott
az újji mise plóriája.

Itt is föld második egyesülése, két szegény
szeretetlenek egybeforrása, akik szegénységükkel
mérhetetlenül megpardavították a világot.

Most tehát itt előttünk az a józsa porzós
arcú mosolygós isteni Gyermek fekszik, Akit a mi
daloslelkű Anyánk a kicsi barlangban szivéhez
szoritott Ó, nekünk ezerszer kedves a karácsonyi
jászoly Kínese! Kérjük a mosolygós kicsiny Gyer-
meket, miként hív minket magához kitart
karjaival. Kérjünk bennünket, legyünk az Ó hív
apostolai és Terenc Anyánk csodás lelki mély
segével hirdessük a betlehemi jászoly nagy tükör
Toborozzuk a krisztusi lelkeket az Ó finyenesége
körébe és öröm sugárzó arcuk renygjeik majd
el a dicső plóriát.

Kérjük a kis Féruskat adjon nekünk
lelkesedő szívet, imáds és munkára kész

lelkületet, hogy bátoros és bator lélekkel
 védjük és hűdössük az Ő dicsőségét azoknak
 a lelkeknek, akik akár a régi, akár az új
 pogányoság idejében születettek. Erőszak,
 akiknek, és hallgatni és valóra váltani az
 Örömhöz ígét. És az ő imáink szálljon a kicsi
 Jerusához azért, hogy a szent karácsony ün-
 nepe, minden ember számára de főképp
 a miénkre boldog és glóriás legyen.

Hangya Márton
 18. 10. 1.

Karácsony este otthon.

A hó esendesen hullott és a fehér lepel lassankint elborította az egész tájat, mielőtt bátyámmal a jó meleg szobámban vártam, hogy mit hoz a Féruska.

Beszédünket a másik szobából jövő esengetés szakította félbe.

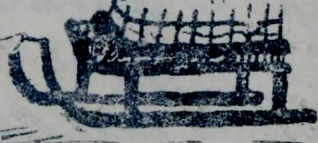
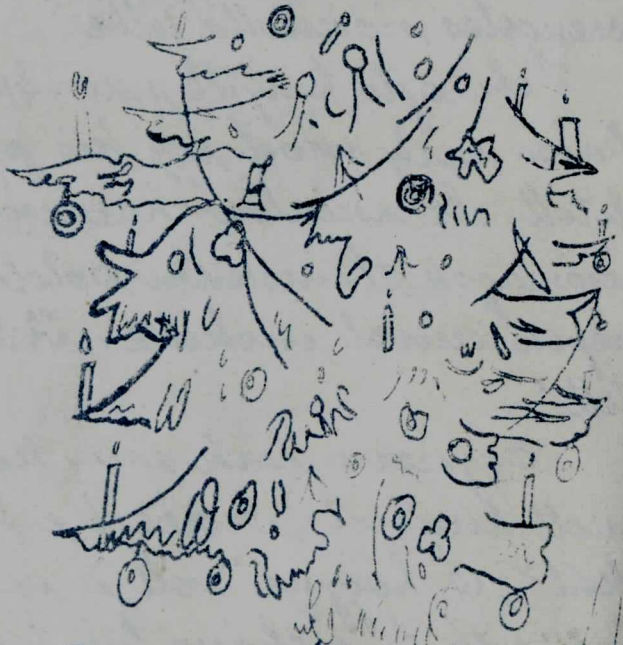
Az ajtó kinyílt s mi beléptünk a szobába mely most egy kis palotához hasonlított. Az osztalón karácsonyfa volt, alatta csomagok. Mindenkinek boldog volt s örömtől repeső szível inekelt: „Társaság Férus szüleit...”

Egyzere csak az a kedves hang hallatszott kívülről: „Szabad-e bejenni a Féruskát?” „O, hogyné!” volt a válasz. Ekkor kinyílt az ajtó és néhány fiú lépett be fehér ruhában, nagy sálakkal. Letették a kis jászókat és inekeltek.

A bethemesek távozása után mindenki megkapta a Fruzka ajándékát és vidáman elmentünk éjféli.

A harang hívására elmentünk az éjféli misére és imádtuk az ertünk földre szállt Totent.

Fringer Adam
17. o. tan.

Kilian

A mi karácsonyunk.

Elmult ismét egy év. Itt van újból ka-
 rácsony, a megváltás ünnepe. Ere az ünnepe-
 re jöttünk itt ma össze a hisded Jézus jász-
 lyánál. Szívünk örül lelkiünk teli van örö-
 sséggel, ajkunk dicsőnekét zengedez a minden-
 ses Urának, aki most szállott közénk a
 Ból.

Miért örül a szívünk, miért van
 teli örömmel a szívünk? Hisz mi. Leo
 Festvécium, egy földél alatt lakunk az Ur
 zussal, csaknem naponta élve, és általában vele
 az Oltáriszentségben, és most karácsony esté-
 jén mégis valami szent cselekedet járja át
 testiünket, lelkiünket és örülünk és rigorzunk.

Miért van ez? A Megváltó születésének
 napja van most. Hisz a gyermek örül, ri-
 gadozik és felkészünte bölcsőjét, -anyját születés-
 napján, mert írta, hogy halálával tar-

tozik az iránt, aki neki a jó Isten útján
legnagyobb jötevője. Hát mi akkor, Kedves
Testvéreim, mennyivel jobban, mennyivel in-
kább örvendezhetünk ma, amikor a Meg-
váltó születésnapjának perceiben vagyunk.

Megújult a megváltás ünnepé, a mond-
hatom ezt, Kedves Testvéreim, visszaidézni az
1900. évvel szelött történet eseményét, amikor a
Teremtője, az emberiség Megváltója, ma-
vőtelenné Szeretet, az Isten, egy szegény,
szegény, szegény Teresej általma alatt a Szent
Spiritus méhéből rongyos, hideg istállóban jött
a világra. Az Isten angyalai leszálltak a
betelekeni istálló fölé akkor, hogy dicsőséget
zengejnek a kis Teresnek, aki példát adott
a szegényeknek, hogy ne küzdődjének Is-
ten igazsága ellen, hanem békétüresrel vi-
selyék a vállukra adott keresztet. A parola-
goknak pedig megmutatta, hogy ő, aki
mindenek Alkotója nem keresi a kényel-
met, a básonyos ügyet, hanem a szegé-
nyekért istállóban szalmán fekszik. De

namcsak a szegényekért, hanem mindenki
egyaránt...

És valóban megpudult karácsony szent
estéjén, Kedves Testvéreim, a kemény szív, meo-
sláزدodik a dacos fő... Itt is megújulunk. Va-
lóban újakká válunk, mert érzünk azt, hogy
a kis Férushoz most mégközelebb jutunk, így a
elfelejt mindent és lejön a földre, de most má-
nem hideg istállóba, hanem a mi szívéinkbe.

Ez az oka annak, Kedves Testvéreim, hogy
mi ma jobban örülünk. Itt a zérda csunder-
falai közt, ahol a kis Férus szívesen tartózkó-
dik, itt jöjjünk, itt térdeljünk kicsi jászolya-
slé.

"Férus, kicsi Féruska, itt térdeltek fájó szív-
vel elöttem és kértek országot, az én mai bold-
ogságomat a pogányokkal, akik még nem
tudják mi az a karácsony!"...

Hubenerics József
H. o. tan.

Harácsony.

Nem sörje már éltető sugarait oly sokszor a nap. Csak néha-néha mosolyog le a felhők koszorúta igórl a falu, a város mindenké behúzódit meleg vitájos palatájába vagy kiesiny, meleg kunyhójába a hideg tél elől.

Volt így már máskor is. Mikor hideg volt és kopár minden. De hiába volt. Az élet mindig örömmel gondoltunk a télre, mert ekkor van Harácsony ünnepe. Mikor földre szállt a „Szegény Krisztus” a gyermekek királyja. Harácsony ünnepe jött le az Isten fia a földre, hogy békét, örömet öntsen a szívekbe, melyek bünt és nem mennyei kínsírt birtok magukban.

Miként csak bünt örött akkor az emberi szív?

Talán azért, mert akkor még tudatlanok voltak az emberek? Igen. Akkor a tudatlanság volt a bűn szülője és most a tudás. A Féruska nem csak fényt, bölögséget akart hozni, hanem hogy a tudománytól megvakult embert kiszabadítsa a jaimából és a jóknak útmutatóul szolgáljon, a gonoszoknak pedig, hogy új utat mutasson, melyen kinnre lép, de biztosan elérhet nek az örök hazába.

Ugyan melyik tulajdonságban képeztem ki magam? A jóban? Ha igen akkor tovább török az ég felé. Azonban, ha a rosszban, akkor el kell mennem az Isteni Kioldóhoz. És leborulva kérem kegyelmét, hogy le tudjam rázni az örök jaimat. Ha ezt megteszem, sincs lesz az égi út, melyet választottam. Ha az ősök Férus kegyelme lesz szívembem, akkor boldog lesz karácsonyom. És örömmel tudok a kis Férushoz közelébe.

Suscinyi István
F. o. t.

A Kisded Jerusban Szeretett
Testvéreim!

Thovácsong este van. A kis Jerus születé-
sét ünnepli az egész, másodikos lelkiéletű ma-
gyar nép és kivül az egész kereszténység. A ter-
mészet hófőhár köntösét veszi magára, hogy
így fogadja tiszta, hófőhár királyát, ki má a
földre fog szállni, hogy a szegénységet, a nyo-
mort, a bűnös világgal megossza, azt akarta
isten akaratának minden erejével, hogy az
ő szivéből jövő, izzó, a szeretet lángjától hevülő
lángsugarak mindent felpereszjenek, am-
nem a szeretet jellegét viseli magán.

A havas földre leszáll a csendes alkony,
az éjszaka fekete palástjával befödi, betakar-
ja a lebukni tévő napot és a hold szelid fé-
nye megcsillan a hó apró kristályain,

most esendőséi mindenre. Ered ut. az az
 egész tájat a magyar földön szinte mindenütt
 és falvakat és társakat. Csak a papok szűke
 kergetőzik jatozva a fák kihallása miatt és
 észrevéve a esendőt, ő is meghibézta magát.
 Abessziást, Megváltót vár a csend. Képzés a
 lét minden atonyai kelniének beszédes örök
 forgásukban, láthatatlan sferák pengétnék
 mennyei hárfájukat. Sa néma, fűzős esen-
 des estét nem zavarja senki és senki. Nagy
 és kicsiny cédrusfák hízódnak meg békésen a
 paloták és kunyhók felhőmályában. A házak
 ablakából világos fény szűrődik ki a sötét éj-
 szakába. A kicsiny gyermekkelek örömtől da-
 gadó szívvel várják a Megváltót, a kisded Jé-
 zuskát és az ajándékokat.

Meggyulladnak a pyertyák, csilingel az
 angyali csengő, itt a Féruská.

Mi is észrejöthünk a jászoly lábánál a ka-
 rásosnyfa árnyékában, hogy kőszöntőnk a föld-
 re szállt Szeretetet, hogy szelünk legmelegebb
 érzelmével kordoljunk Feléje, hogy megérzünk

azt a jószolgálat és szelvedék, fekete hatalmas, s
 mégis kicsiny gyermek alakjában fekete Istent,
 ki isteni szeretetében annyira meszt, hogy mint
 törökny ember jött le a földre, meszt szeretett
 bennünket és szert meg akarta velünk ontani
 nyomoniságunkat. Kérjük lelkünk leostoztább
 szemével a Kiszéledet! Itt fekszik szótunk, az
 edénk szelid, szelid kifejezése nagyon val,
 mely megötl az isteni szeretet van. Felsük tár-
 ja kicsiny kacsóit, nuntha a szivire akarná
 az emberiséget ölelni.

Kérjük a kedved Féruskát, hogy gyullasz-
 sa fel a mi szivünket izzó, lobogó lángora,
 hogy meg tudjunk feladni mindazon kötele-
 lésnek, amelyek az élet érvényesülése szük-
 ségnek tart. Kérjük a kicsi Kiszéledet, hogy
 oldjon meg bennünket és Te, kedves Féruská
 légy veledünk az élet szer megpróbáltatása
 között, hogy veled egyesülhessünk majd a bol-
 dog örökkévalóságban.

Guth Peter
 1881. o. t.

A holdoklóanya karácsonyi ajándéka.

Néma csend honol az egész falun és az egész tájon. Semmi egyéb nem zavarja az éj néma csendjét, csak egy-egy éjeli madárnak a hangja. A holdnak teljes korongja ezüstös fényével megvilágítja az egész havas tájat, mint sok kősi karácsonyi gyertya, úgy ragyog a házak tetőjén a keményre fagyott hó. Ohan szép éjszaka ez! Mintha a természet is tudná, hogy ezen az éjelen született a kis Jézus. A falu házaiban ablaki mind világosak és minden hársban együtt örül az egész családot apraja és nagyja. Csak egy ház van a falu végén, ahol nem az öröm, hanem a bánat tanýárik. A szegény örvény házában. Az asszony szegény és nagy beteg. Az örvény minden örömet fiában, Pistában találta.

Öröszelte gonolyát haldokló édesanyjának. És erre az esteu, mikor örülni kellene Pista szomorú, mert halotoklik az édesanyja. A fű némau és bánatosan áll édesanyja agyánal. Szemsiböl a fájdalom könnyei hullonak. Látrán vit a beteg felemelkedik a helyeröl és párnája plöl egy feszületet vesz elő, megcsókolja és így szól a pához: „En ezreut esteu csak a feszületet adhatom neked. Bajt ha meghaltau tedd el emlékke, hogy az ezreolbe jussak!” Ere vissza hanyatlott fekhelyére és visszaadta lelkét a Teremtőjének. Pista álomba merült és álmaiban látta a betlehemi jázolyt körötte az éneklő angyalokkal és örömmel pillantotta meg édesanyját az angyalok között az Urat imádvá.

Salló Terenc
III. o. tan.

Krónika.

Szeptember 17. Ma templombücsű volt E nap visszaidézi képzeletünk azt főszegecs pillanatot, mikor Szt. Ferenc Atyánk az Alvernai imádkozása körben megkapta a szent Stigmákat. Imádkoztunk Atyánkhoz, kérje értettünk a jó Istent, hogy mi is tanuljunk meg ferences lelekkel dolgozni és imádkozni.

Ez alkalommal az imasépelyes szent mese alatt három testvérünk Gábor, Gáspár és, Karul elfigyették magukat örökre a szegénység Urnoájával. Ugyanis letették a nagy fogadalmat.

18-án. Délután Kapiszter Atyánk kijelentette, hogy egy szép levelet kapott Szécsényből, melyben szíves adakozásunkat kéri egy kis kápolna céljára. Mi örömmel és lelke-

széssel adottuk össze fülleinket, mert vissza-
gondoltunk arra, hogy a mi kis kapcsolataink
is a kedves jötevőkre szives adakozása folytán
valósult meg. Ezen fillérekből a kollégisták
50 P.-t adták össze. Kronfoliul még a „Róza-
füvés-Gyár” is és Magiszter Ágya is hozzájár-
ult a nemes célhoz.

Délután meckerelődtek az énekórák,
amelyeken a nagy tehetségu kollégisták
trenirozni szoktak gyönyörü hangjukat. Az
énektanár az évben ismét P. Geofil lett.
Enek előtt P. Magiszter kijelentette, hogy Be-
nyák Tóni különösen reménytelis alá fog
kerülni, mert jövőre ő lesz a főkantor. A
segéd kantorok „Kris Pál” és „Frank Móris”
(Grösz) lettek. Tóni örvendett is a nagy mel-
lősnagnak és azóta gyakran lehet őt a ka-
polnában, amint fogja az akkordokat és
játssza a szép szinfonikákat.

20-án. Délután önképzőkört tartottunk,
melyet Káirován, aki az esperantó is egyeb

szélművészeket kívül más a szerbet is tanul-
mányozza egy fordítás felolvasásával küldö-
nösei ünnepélyessé tett. Magyaris teljes művé-
vel, melynek címe „Eger és vidéke” volt igen
szönyörkötötett bennünket, mivel sok érde-
kes változás volt benne. Horrajárult még szép
csengő hangja és „élvezhető” felolvasása. Az
önképről beszéltével P. Magister karácso-
nyai pályázatát hirdetett: „Egy szép gondosan
kidolgozott bened. A három legjobb benedé-
juttalom jár, melyet egy jószágos Plébános úr
adományozott.

22-én. Maa a régi prokashoz alkalmas-
koolva séta volt. Ez alkalommal Galbary, ki
nevezetes bajos nevető képességéről, bemutatta
tudományát és 10 filléré egész sítow nevetett
és ezzel élvezetessé tette a sítát.

23-án. Rozkovic, a mi hegedűművészeink
meokapta négen új hangszert, melyen
Gebe (Nabourky) szönyörű gitározásával
igen szép darabot játszottak néhány kollé-

gista prórákortatására.

26-án. Mindamjian levelet írtunk haza, melyben többek között példigi tanulmányi eseményünkről is beszámoltunk. Este nagy összeütközés történt a halóban. Ugyanis dérs hajó Janiuk ment a sötétben. Hangja sietve követte őt és a Jani haját néve nem vette észre, hogy Rojkovics sötét alakja előtté van. A sietés közben magzat koppant a két fej s míg Marci pillanokat látott Jani sűrű feje előtt a halóból.

27-én. A kollegium néhány embere ma külön titkos tárgyalást tartott az egyik betegszoba nagy termében. Összeültek Mórinc elnöklété alatt és bizonyos Lászlós jellegű dolgokra törték a fejüket. Szomban P. Magiszter megjelenésére felment a gyűlés.

28-án. A testvérek egy szép Szt. Terenc próbat állítottak fel a folyosón, figyelmeztetésül arra, hogy közeledik Szent Ányák ünnepe és a napokban különös tisztelettel köszöntsük.

öt, hogy az ös szellemében élhessünk.

Október 2-án. Szombatán ismét egy örömmel telt hónapnak mérünk utána, ma ismét felajánlottuk magunkat Jézus szent Szívének oltalmába, hogy ezt a hónapot is kötelességtudóan az Ő Szívének szeretetéből erőt merítve tölthessük el.

3-án. Borbélyunk Guth Péter a kisebb testvérek fejét sebba lekopasztotta. Mikor Kriszi került a szoba már Guth nem vállalkozott a nyírásra, mivel egészen megirradt és a keze is megfájdult. Erőteljes Kulmesics vette elő Kriszit. Aronban is megkezdett munkájának nem tudott teljesen végére jutni, mert kifáradt, mivel Kriszi fűrtjeihez nem volt elég megfelelő erős gép és így beletört a helyes hájzatba. Így a komitács is fején néhány nép bukor megmaradt ma is.

Kriszi elkeseredve ment ki a műhelyből mondván: „Kár volt annyira csiffátenni!” És meglepetésében kőhányon gló-

szent lejt

4-én. Szent Terenz Ányák ünnepe. Szent
mise előtt burgón kértük Ányánkat, hogy ese-
deseu szentünk az Úr Féussnál, az ő barátjá-
nál, hogy adja meg nekünk azon kegyelmeket
amelyekkel alborító, szerény és senkit meg-
nem promóító, szabályokat megtartó és P. Ma-
giszter intelmait nem csak elgyacsió, hanem
végrehajtó ifjúság legyünk.

Délőtt meglekintettük a Szent Antal fil-
met, mely mindnyajunk szívébe belemaradt
az ő szavaival és nagy akarással. Kivétel
nélkül minden szerény ifjú belkiben egy új
hílm prokornal meppandagodva és szent
elhatározással tért haza, hogy annemyre
csak teheti méltó lesz nagy szent Antalhoz
mindig.

6-án. Nemzeti ünnepe Szület. Délőtt
kimentünk a Piusba, ahol megmértük a
az ünnepeit, melyet az ifjúság rendezett.

7-én. A Szent Rózsafüzér Királynjának
ünnepe. Este P. Magiszter megmogyaránta

"A mi Urunk, Jézus Krisztus szent sebeinek,
vagy igazalmasápanak plvásoja"t és minden-
kinek adott egy köpöröt, melyen ezen imák
megvanak.

8-án. Kutasi Fajos kollégista elutazott
a budai színházba és ott folytatta tanulási-
mját.

9-én. Studium alatt mindenké elindult
az isztórisben, csak Sipel Laci (Howáth) és
a lankadhatatlan Fúria (Galbary) nem a
kört ehhez hozzáfogni. Ők különös jelekben
tárogáltak egymással. Laci fejével mindig
intett, míg Ditye az oldalal mindig nem-
re hajlott. Ered Laci nagy turban szent
pupüllait lesukta és nagy mondta a többi
fejével.

Ered Fúria mintha kontraxni akar-
na, ő is behunyja a szemét és már ir-
redenta füleivel is állítja a nemet. Ered
már Laci dühbe jött és még egy fötel-
mes igent melárvá uti, szafos" orrát a

padhoz. Most Ditye is akarja valószínű-
 eselkedni, ha a Testvérek nevetségükkel
 nem igaztalanok fel állásból a két vitén
 esatlóit.

10-én. Fűrér és Guth vendégszátéka az
 udvaron. Elsőnek Fűrér nyrik nagy laba-
 val a pályára és rúg fölé egy pihitatos bom-
 bát. Majd megjelenik szolidan, de annál
 kevesetelőbb reményekkel Guth és ő jobban
 talál, de egy kicső fordulán. A rúgást Fűrér
 fogja majd fordulóból továbbítja a szem-
 szelbe. Ezt Náci nagyon megöröszelte
 és zuhogó bombát küld a szemétdombra,
 ahol a kis testvérek játszanak.

Ma kaptuk meg a noricus testvérek
 levelét, melyben megköszönték adományun-
 kat. Mi nagyon megörösztünk, hogy nekik
 örömet szerezünk. De különösen annak
 örvendtünk, hogy az első szent misét értünk
 ajánlják föl.

11-én. Püpli (Benyák) ma este esodás
 praktikát öltött. Fejére egy szly sapkát húzott

mely, még gertyókat is vett a háztól. Ugy
 nekell ké, mint a papsáknak, mely fájón toll
 bibitát mel arrol a kulcsfogel, hogy
 nem tudja mondani így is kileperu Gertyo
 vedő esukjával, mely melegebb volt, mint a
 hőseincen nagy: kendője

Délután itt volt Dr. Bárciny István ir-
 lap úró bajnok és a felesége. Megnérték a
 gyönyörű szekrényeket, melyeket az asztalos
 testvérek javítanak. Nagyon tetszett nekik
 a gyönyörű munka.

12-én. Itt engedték meg a szőlőbe va-
 ló bevonulást. Elsőnek a gyenge lábú Kriszti
 lépte volna át a kerítést, ha gyenge lábai
 a téplába meg nem akadnak és így sojci
 költőiesen hason jutott a kertbe.

Ezt meglátva Fani rögtön kiugrott a
 konyhárisból és egyenesen a nagyreményű
 Hangyának ment, aki már tartotta kerében
 az étket.

13-én. Itt nem volt péta. Helyette

rossafizést esmétünk a misszionnak.

15-én Koa este elbúcsított tőlünk P. Koa
pater. Beszédében elénk állította a jó Ilyét
és a jó gyermeket. Elmondta hogy milyen
a jó gyermek és kéréseket intézett hozzánk
Koya megható szavakkal és lélekemelő mor-
dalatsokkal búcsított tőlünk és elindult
missziósútjára, mely Nérsára vezetett.

Koa már a hőségek is bekoszortottak
Kilonoson Raboekyn látszanak a nyomai.
Két sált kötött föl esőköpenyvel és nagy
kabáttal keverve. Tipikus orrát a esipő
deh kúpikékké varázsolta Hangya jobban
felszerelte magát, mint a 'tulajflotta',
mely Kralovából indul. Cine K. Szing.
akar egy tömeg úgy már ki borontos sze-
melőlökével.

18-án Nagy labdarúgó mérkőzést tar-
tottunk, melyen sajnos a negyedik és első
osztály nem vehetett részt bizonyos okokból.

19-én Koa este megjött P. Provincialis
P. Antal és P. Wenanc.

Ma megkezdtek a lelki gyakorlatot. A fel-
sősöknek P. Vukov S. J. a jezsuita noviciusok
vezetője a kiesőknek P. Tamcsak hittanár tan-
totta.

21-én. Meglátogatta P. Provincia'lis a kol-
legiumot és buzdította az ifjúságot, hogy ta-
nuljunk szorgalmasan. Szeressük a tisztasá-
got és tartunk meg a szabályokat. Lebegjen
előtünk XIV. Lajos francia király kinek az
idesanyja azt mondta: „Édes fiam, inkább
szeretnék a ravatalon látni, mint hogy
egy halálos bűnt elkövess.”

- 21. } Leleki gyakorlatok.
- 22. }
- 23. }

25-én. A ma megtartott önképrökört a
kollegium két kimagasló tehetsége Kátya's
(Eszterle) és Dittye (Galbary) különösen élve-
tessé tették. Kátya különösen feltűnő szava-
latával és gömbölyded gesztusával. Dittye
kiváló művel, amelyet még nem fejezett
be egészen látorkodott föllépni és művét

ékes stílusa miatt elfogadhatatlannak minősítették. Este vacsora alatt megérkezett P. Nagyszter a nérsai misszióból és igen meglepett bennünket. Ősi nagyon örömlendünk, mert megértjük távollétét.

26-án Gyth a kisebb testvérekkel kiment az udvarra kocskáni. Kivel nagyon ki-magaslott a többiek közül méltónak találta magát arra, hogy süljön föl a kocsira a kicsik pedig húzzák őt. Aruban Tringo (Tramies) hamar meguntta ezt és kikapcsolván a koca oldalát és ar ott ülő Gyth lebukott és teljes hosszában elmerült a földön. Mikor a testvérek messire elhúzták a kocsit, akkor vették észre, hogy a súlyos teher hiányzik.

28-án P. Nagyszternek ismét el kellett hagynia bennünket, mert elment Félégyháza-ra lelkiigyekezetet tartani. Kérlett elment kért bennünket, hogy ne irérettel, hanem eslekelettel mutassuk meg, hogy távolléte alatt is jók tudunk lenni.

November 1-én. Őka beszélt az első hó, azert
 jöttök az iskolában. Hiszen, ennek igen meg-
 örült, mert tudta, hogy jó a meleg szele. Mind-
 jort elkerült mesélni, az ő fehér és fekete
 öccséről és hogy milyen szeretettel kezelte ő a
 nyulakat.

3-án. P. Magiszter kihirdette a szent
 Erzsébet ünnepről. Kért bennünket, hogy
 mutassuk meg szeretetünket Szent Teréz
 lelki leányával szemben és készségünk tehet-
 ségünk szerint az ünnepről.

4-én. Színházban voltunk, ahol az „Oco-
 kay brigadéro” néztük végig.

5-én. Nagy szeretettel emlékeztünk meg
 Szt. Jánosról, a magyar ifjúság védtörvényéről.

7-én. Színházban a harmadik Audi ott-
 lomban. Szép sikerült darab, mely a mexikói
 keresztények boldogságát tárta fel. A szerep-
 lők nagy ügyességgel alakították a szerepeket.
 Különösen a függönyhúzó, aki Guth Péter
 volt, alakította mélyen átérve a szerepét.

mert az egész szinodának alatti érőla beszélt a
melyentisztalt közönség. F. i. mindig előbb hű-
ta össze a függőnyt mint hellelt.

Szent kilenczet kezdünk Szent Erzsébet-
hez.

13-án. Szent Diolák ünnepe. Diolák testvér
ve napja. Az ünnepet egy kanesó bor is e-
lte.

14-én. Diszgyűlés Szent Erzsébet tiszteleté-
re. Számai.

I. szám. Ének Sz. Erzsébetről. Éneketek a kollé-
gium fejfikara.

II. szám. Beszéd. Tartotta: Guba Béla.

III. sz. Sz. Erzsébet kiirzetése: Benyák Antal

IV. sz. Sz. Erzsébet. Jita és szavaltá: Kiss Pál

V. sz. Sz. Terenc leányo. Jita és felhastá: Túrós

VI. sz. Invocatio Szavaltá: Kóvcsán Károly

VII. sz. Szent Erzsébet. Jita és felhastá: S. K. I. T.

VIII. sz. Sz. Erzsébet. Szavaltá: László

IX. sz. Sz. Erzsébet. Jita: Pójkovics László

szavaltá: Kállay J.

X. sz. Sz. Erzsébet. Éneket

19-én Szent Erzsébet ünnepe. Délután
kegyelmes főpásztorunk, Virág Terenc püspök
is mondtott sz. misét templomunkban. Dél-
ben pedig P. Magister szerető tevékenysége
és a hívek jósága folytán 350 szegényt ven-
dégelttek meg otthonunkban. Ugyanis az
ünnepet megelőző ajtatósságok alatt tartott
beszélésben rámutatott Szt. Erzsébet szegé-
nyek iránti szeretetére és kérte a híveket,
hogy adakozzanak e neves szándékra. Ő
mint a harmadrend igazgatója szeretettel
fáradozott ezen is elerté, hogy (Szt.) Szent Ersé-
bet napján 350 szegénynek örömet fakasztott
arcára.

Tudós és W. as.
krónikások.

